

Introductie-avond, 28 November 1955.

Goeden avond, vrienden.

Aan het begin van deze bijeenkomst zou ik U graag willen wijzen op de punte: die de meesten Uwer ongetwijfeld reeds bekend zijn. Nl. ten eerste, dat wij ondanks onze andere visie op de dingen, ons ander bestaan, ons ander leven, niet alle waarheid volledig kunnen overzien en diensgevolge niet alwetend zijn. Ten tweede het daaruit voortvloeiende: dat we dus evenmin onfeilbaar kunnen zijn. Hierop gewezen hebbende verzoek ik U om zoveel mogelijk datgene, wat controleerbaar is, te controleren, Uw eigen mening te ~~xxxxx~~ vormen over hetgeen hier gesproken wordt en slechts daar, waar de argumenten U redelijk lijken, deze te vergelijken met Uw eigen overtuiging. Opdat U hierdoor kunt komen tot een inzicht, dat U misschien iets verder kan helpen op de weg naar een meer harmonisch leven. En na deze inleiding staat de hele avond verder ter Uwer beschikking. D.w.z. persoonlijke onderwerpen en vragen worden natuur-lijk niet aangesneden en ook niet behandeld. Maar het zal mij een waar genoegen zijn alle onderwerpen en vragen, die U mij voorlegt, te behandelen, in zoverre ik hiertoe in staat ben. Gaat Uw gang.

+Die vraag is op wetenschappelijk gebied gelegen. Bij de kernfysische reacties ontstaan vaak neutrale deeltjes, neutronen genaamd. Een van de grootste moeilijkheden is om deze deeltjes af te schermen, zodat ze geen schadelijke invloed op de gezondheid zullen hebben. Een van de grootste moeilijkheden is tegenwoordig, welk materiaal men voor de afscherming hiervoor zal gebruiken. Zoudt U daar nader op in kunnen gaan?

- Ja. Ik kan daar wel nader op ingaan. Kijkt U eens, een neutron is een kern-deeltje, dat over het algemeen ontstaat, wanneer neutron en anti-neutron, in omloop zijnde samen binnen één kern, getroffen worden door een versneld electron, dat tot in deze kern doordringt. Wij krijgen dan een kwestie van twee neutronen, waarbij een omzetting in de celkern een uiteindelijke verandering geeft in de omloop der γ electronen van het atoom; en hierdoor krijgen we een versnelling, die een zg. ketting-reactie kan uitlossen, waar nl. één vrijgekomen neutron nog veel sterker dan een vrijgekomen electron of proton een verstoring kan vormen voor alle materie. Nu is het echter zo gelegen, dat een zekere demping optreedt voor het neutron, zodra het komt in een materie, waarin het aantal deeltjes zo samengesteld is, dat t.o.v. de totale massa der doorsnee-atoomkern het neutron een betrekkelijk kleine verstoring betekent. Voor afscherming zouden dus - theoretisch althans - de zwaarste elementen (niet actief zijnde) het best in aanmerking komen. Ik meen er echter bij te mogen opmerken, dat dit slechts ten dele juist kan zijn. En wel, omdat bij een voortdurend onder bestraling staan van neutronen, een afscherming over het algemeen langzaam maar zeker over zal gaan in een bepaalde element-vorm, die in zichzelf actief wordt. Dus licht radio-actief met een vervaltijd. Die vervaltijd kan zeer uiteen lopen. Wanneer men bv. gebruik maakt van lood-afscherming (een zeer simpel iets overigens) dan hebben we in de eerste plaats te rekenen met het feit, dat de lood-afscherming behoorlijk dik moet zijn, wil een neutron absoluut geremd worden. In de tweede plaats kunnen we er van overtuigd zijn, dat het lood langzaam maar zeker een verandering ondergaat, waardoor deze (in zich zelve vaak volledig in-actieve stof) na bestraling - laten we zeggen bij volle duur van ongeveer 200 uren - aan de binnenkant der laag een actief element gaat vormen. Wat hier dan precies gebeurt kan ik U zo niet witten zetten. Dat neem ik nk. visueel waar en ik geloof niet, dat ik daarvoor (onverstaanbaar) termen voor zou kunnen vinden. Ik weet echter wel, dat hierdoor na deze eerste bestralingsduur de afschermingswaarde van de loodafscherming dus steeds vermindert. Een betere afscherming zou ongetwijfeld ~~er~~ kunnen worden gevonden door vloeistof en wel een vloeistof als bv. water, die echter voortdurend circuleert en voortdurend vernieuwd kan worden. Dit brengt weer het gevaar met zich mede, dat licht actieve delen daarvan natuurlijk in de omgeving moeten worden afgezet. Ik meen echter, dat een dergelijke activiteit niet direct schadelijk behoeft te zijn. Een andere afscherming, die m.i. mogelijk is, maar .. het lijkt mij technisch zeer moeilijk, is het gebruik maken van een afscherming, waarbij men bv. gebruikt: Een wand van koolstofhoudende steen (dus steen, waarin een behoorlijk percentage koolstof op een of andere wijze wordt ingebracht); daartussen een afscherming van een laag edelglas.... edelgas (excuseert U mij); Daar achter een betrekkelijk dunne loodafscherming. Ik meen, dat deze absoluut volledig zou zijn. Maar een afscherming te vinden, die minder ruimte en minder plaats inneemt, lijkt mij op het ogenblik zeer moeilijk. Er zijn weliswaar mogelijkheden om dergelijke elementen kunstmatig te vervaardigen en dan komen we waarschijnlijk terecht in nikkelijzer met een zeer hoog koolstof-gehalte. Dit zeer hoge koolstof-gehalte nl. dient dan ter bescherming tegen neutronen of straling, en dat dit principe werkzaam is kan m.i. bewezen worden, doordat meteoren, die sterk onderhevig zijn aan een cosmische straling van een grootte, waarvan U op het ogenblik nog ternauwernood een visie hebt, juist door hun sterke koolstof-gehalte beschermd zijn tegen het radio-actief worden en over het algemeen slechts in zeer geringe mate radio-activiteit

vertonen. Het is over het algemeen koolstof 14 en koolstof 16, die daarin aanwezig is, die in zichzelf dus licht radio-actief is. Deze elementen verdwijnen bij het intreden in de atmosfeer en zo komen wij uiteindelijk natuurlijk tot het normale element, dat hier op aarde als afscherming geen bijzondere waarde heeft. Dus ik geloof wel, dat dat de beste oplossing zou zijn. Maar een alliage te vinden, dat inderdaad deze volledige afschermingswaarde heeft, zou een groot aantal metallurgische proeven vergen. ~~Ik~~ geloof toch wel, dat men voor een simpeler afscherming in deze richting zal moeten zoeken. Is dit voldoende beantwoord? Heeft U commentaar?

+ Bij het gebruik van een licht element als afscherfstof, bv. ik denk hierbij aan water, krijgt men bij indring van neutronen een zeer harde gamma-straling. (Inderdaad). Om deze af te schermen is het noodzakelijk om dus een zwaar element te nemen om die gamma-straling weer af te schermen. Men komt dan daarbij tot de conclusie, dat het wenselijk is om een combinatie van beide mogelijkheden - zoals U zelf gezegd hebt - te maken en in deze zin wordt tegenwoordig zeer veel beton gebruikt, daar aangetoond is, dat beton dezelfde gunstige eigenschappen voor de afremming van de neutronen heeft en veel gunstiger afscherming voor de gamma-straling, die bij invang van de neutronen door waterstof-kernen ontstaat. Is deze mening juist?

- Deze mening is ten dele juist. Voor de gamma-straling ben ik het volledig met U eens. Het spijt me, dat ik dit voor neutronen niet met U eens kan zijn. En wel om de volgende redenen: cement is een samenstelling, die langzaam uitdrogend natuurlijk, hoofdzakelijk bestaat uit steendeeltjes. Dat sult U met me eens zijn. Hierin zijn dus over het algemeen ook mede enkele silicaten en dergelijke aanwezig. Wanneer dit gebeurt, dan kunnen deze silicaten actief worden en uiteenvallen in verschillende kom, hoe heet het zo gauw die verschillende delen van een element, waarvan sommige actief zijn; Nou ja, het doet niet ter sake uiteen kunnen vallen en daardoor op de duur dus een mors- worden van het cement, beton.. noodzakelijk wordt. Dan verder wordt er over het algemeen in meerdere of mindere mate kalksteen of verbrand de kalksteen bij gebruikt, als ik me niet vergis. Deze op zichzelf heeft gunstige eigenschappen, maar zal gebonden moeten worden. Bij deze binding ontstaan over het algemeen neven-producten van chemische geaardheid, veelal van anti-zuren. Resultaat, dat ook hier wederom radio-activiteit doordringt en dat dus een afscherming van beton m.i., mits stevig genoeg, inderdaad een voortdurende, bijna volledige afscherming van gamma-straling kan bieden, maar daarentegen de neutronen na een periode β van ongeveer 10 tot 12 jaar door zullen dringen tot aan de buitenwand en daarmee de gehele structuur langzaam wijzigen. Er treedt dan een morsheid en een vermoeiheid op, waardoor afbrokkelen en dergelijke wordt bevorderd, terwijl eventueel aanwezige spanningen in het beton dan wel eens fataal kunnen zijn, waar het beton zelf de ~~max~~ belasting niet kan dragen.

+ Acht U de toevoeging van borium wenselijk?

- Dat is een moeilijke vraag. Daar moet ik even over nadenken.

Ik geloof niet, dat daar uiteindelijk veel resultaat mee wordt behaald. We zullen in het begin waarschijnlijk een kleine verbetering krijgen. Maar ik geloof niet, dat het uiteindelijk veel uithaalt.

+ De bij de neutronen-acties ontstane radio-actieve kernen zijn alle electronen-stralers. Deze kunnen toch voor de afscherming geen bezwaar geven, daar het bekend is, dat electronen zeer snel afgeschermd kunnen worden door een dun laagje materie. Waarom bent U dan bang voor ontstane radio-activiteit in het beton?

- Omdat de ontstane radio-activiteit - zoals ik reeds betoogde - een langzame structuur-verandering tot stand brengt, waarbij de binding van de deeltjes in het beton onderling anders worden. Mijn bezwaar is dus niet in de eerste plaats de radio-activiteit als stralingsgevaar; maar wel het groter gevaar van het wegvallen van het beton. Beton zelf valt weg, omdat het geen samenhang meer heeft. Dat is het hoofdbezwaar, dat ik heb. Daarnaast geloof ik, dat het beton alleen - nogmaals - geen voldoende afscherming is. Terwijl electronenstraling ook maar tot een bepaald gedeelte - dat moet U ook niet vergeten - kan worden afgeleid door metaal. We krijgen nl. dan te maken met een andere kwestie: wanneer U de afleiding door een dun laagje materie of - zo U wilt gehard(?) of geaard?(niet goed verstaanbaar) metalen of roosters, desnoods geleidende lucht, vochtige lucht - naar aarde doet plaats vinden, dan ontstaat daarbij toch een stroming, die op zichzelf weer een magnetisch veld veroorzaakt. 't Magnetisch veld zal dan over het algemeen kwaliteiten vertonen, die sterk groei-rekkende of -bevorderende (naar gelang de situatie) eigenschappen hebben. En dan krijgen we dus weer allerhand mogelijkheden tot genetische verandering/ in de omgeving van een dergelijk ...(reac...?) . Een dergelijk veld heeft nl. weer een zeer sterke werking op chromosomen, zoals U misschien weet.

+ Ja. Ik geloof, dat de vraag hiermee wel voldoende door U is toegelicht. En mag ik ~~ook~~ misschien dan een vraag op een heel ander gebied stellen?

3
- Gaat Uw gang.

Er is een nieuwe theorie over de schepping. De theorie van meneer Hoyle(?). Deze meneer Hoyle betoogt, dat er geen moment $t = 0$ is geweest, waarop de schepping plaats heeft gevonden, maar betoogt, dat er een voortdurende schepping van materie plaats vindt, die uiteindelijk zich verdichten tot sterrenstelsels, die weer met bekende verdwijnsnelheid uit ons gezicht verdwijnen. Wat is Uw mening over deze theorie van meneer Hoyle?

- Nou, ik ben wel anders van opinie, dat er een moment is geweest $t = 0$. En wel, omdat ik tijd zie, zoals U bekend zal zijn, als een functie van ruimte, oftewel een beweging in ruimte. Dus ... er moet een moment zijn, dat t nul is, omdat er in de ruimte niets gevormd is. En dus ook geen beweging in de ruimte. De ruimte is als zodanig zichzelf en tijdloos. Wanneer ik mij nu echter voorstel de oorsprong der materie, dan komen wij langs onze kant van onderzoekingen (misschien iets verschillend met het resultaat van Uw kant) tot de conclusie, dat er kan worden gesproken van een straling of beter gezegd van een veld. Dit veld is niet materieel, maar kan het best worden aangeduid met een krachtlijn, waardoor een tegenstelling ontstaat tot de omgeving. (tegenstelling bedoeld in de zin van licht en donker, etc.). Dus een verandering van toestand. Dit krachtlijnen-veld is betrekkelijk ijel, heeft dus een geringe dichtheid. Er bestaat een tweede krachtlijnenveld, dat hierop bijna loodrecht staat (Niet geheel; de hoek, die zal waarschijnlijk zijn drie-, vier en tachtig). Deze beide velden passeren elkaar en kennen beide verschillende dichtheidsverhoudingen in het veld. Waar een snijpunt van deze ... ja, wat ik wil zeggen ... veldlijnen tot stand komt, ontstaan wervelingen, waarbij kracht wordt onttrokken. Deze kracht ontwikkelt op een gegeven moment een zodanige wervelings-snelheid, dat t.o.v. de beweging van het veld een remming of een versnelling plaats vindt. Hierdoor hebben we een klein deeltje gekregen, dat wij materie kunnen noemen. Deze materie in zich zelf is niet lichtend en is vanuit menselijk standpunt absoluut inert. Deze materiedeeltjes echter worden in steeds grotere dichtheid gevonden. Wanneer deze dichtheid te groot wordt, dan ontstaat door de eigen werveling een beïnvloeding, (een haast inductieve werking) van het ene materie-deeltje tot het andere. Hierbij komen we tot een moment-schepping in een deel van het Al. Een moment-schepping, verstaande onder het plotseling verhogen van de draaiings-snelheid tot een moment, waarbij een aantal deeltjes hun eigen wezen niet langer vast kunnen houden, een ontlading van die energie op andere deeltjes, waarbij ontstaan over het algemeen zeer grote hitte plus een betrekkelijk intense straling van deeltjes, die hierdoor beroerd worden. Deze straling geeft weer aan een grote activiteit van de massa (waarschijnlijk wolkvormig). Deze wolkvormige massa in verschillende plaatsen ongelijkmatig verhit, betekent werveling in de massa plus een straling naar buiten toe, waarbij andere deeltjes, die nog niet deze dichtheid hebben bereikt, evenzeer door deze kern worden beroerd en gestuwd in een bepaalde richting, waarin zijzelf wederom een ^{dergelijk} verdichtingsproces door zullen maken.

Als resultaat zien wij dan een nebula ontstaan, een nevel, die gloeiend is geworden. Een gedeelte van de materie, die door de werking in deze nevel wordt uitgestoten, blijft over het algemeen ijel en onberoerd. Zij heeft een zeer simpele constructie en is in de ruimte zeer ijel verdeeld. Zij kan voorkomen in de vorm van donkere wolken, die oorspronkelijk hangen tussen de sterrennevels. Flarden hiervan kunnen later - wanneer de wentelingsnelheid van een sterrennevel vermindert, doordat zij zich uitbreidt a.h.w. van haar kernpunt dus ~~steeds~~ steeds grotere kringen gaat omlopen - ingezogen worden in deze trechter en hier dan tussen de sterren een bestaan voeren, totdat zij in de nabijheid komen van een nova, waardoor dan een explosie ontstaat van cosmische grootte. Wij gekoven dus wel degelijk in een voortdurende schepping der materie, zoals U zult begrijpen. Maar wij geloven, dat het scheppingsmoment ~~xxxxxxx~~ één is, dus dat we van $t = 0$ tot $t = 1$ komen op elk moment, waarop een voldoende hoeveelheid op zichzelf inerte materie door de werking der zich verschuivende velden tot activiteit wordt gebracht en hierbij dan plotseling en in zeer korte tijd sterren ontstaan. Het ontstaan van de eerste nevel zal ongeveer van moment 0 tot 1 bedragen 30 seconden tot 2 minuten. Het ontstaan van de eerste ster daaruit zal ongeveer 6 minuten bedragen. Daarna krijgen we een periode, die van ongeveer 30.000 tot 10 miljoen jaar kan lopen, waarin meerdere sterren worden gevormd en de eerste onderlinge werking der sterren gasvormige nevels zodanig verscheurt, dat kleinere sterren, die zelf geen voldoende stralend element in zich dragen, worden gevormd; en deze worden dan uiteindelijk de meteoren, de kometen, en ook in sommige gevallen, ingevangen door een ster, planeten. Daarnaast ontstaat natuurlijk de vorming van planeten ook in verder gevorderd stadium voortdurend nog, wanneer twee grote, in gasvormige of bijna gasvormige toestand zijnde sterren elkaar passeren en een deel van elkaars corona a.h.w. (dit is niet helemaal juist natuurlijk; ik zou ook kunnen zeggen "atmosfeer") uittrekken, waarbij (door breking der spanning? ... door hoesten deels onverstaanbaar) delen daarvan achterblijven, die een geringe eigen werveling behouden. Soms blijven ze als planeten bij de ster in kwes-

tie; in de andere gevallen bewegen ze zich door de ruimte in een hoek t.o.v. de oorspronkelijke beweging der beide sterren en worden op de duur wel weer door een andere ster ingevangen. Zo ongeveer zien wij het scheppingsproces a.h.w. afspelen vanuit onze kant. Ik hoop, dat het voldoende is.

+ De moeilijkheid is, dat - rekening houdende met de vlucht van sterrennevels vanaf ons eigen sterrenstelsel - wij tot de conclusie moeten komen - rekening houdend met hun snelheid en Hamtoeneming van de snelheid,- dat op het moment

er geen enkele sterrenwolk meer zichtbaar zou zijn. Hoe is deze tegenstrijdigheid nader te verklaren?

- Er is nl. geen sprake van een voortdurend vlieden van het Al. Dat is een fout, die men heel vaak heeft gemaakt. Maar het vliedend Al kan alleen bestaan, in zoverre de veldsterkte voldoende is dus in dit deel van de ruimte, om dit stelsel ook inderdaad volledig energie te geven. D.w.z. dat zodra het grote veld passeert met zijn dichtheid en een geringere dichtheid optreedt, we een terugschrompelen van het Al krijgen, waarbij de sterrennevels elkaar naderen, uiteindelijk in onderlinge werking waarschijnlijk tot een nieuwe gloeiingsperiode komen, waarbij dan nieuwe nevels kunnen worden geboren. Waarschijnlijk van groter omvang. Verder zou ik er op willen wijzen, dat in tegenstelling met het altijd aangenomene een licht geen constante snelheid heeft, maar deze snelheid wel degelijk afhankelijk is van de condities in de ruimte. Licht heeft dus geen constante snelheid. Zij heeft die alleen voor Uw aarde, maar die snelheid in zichzelf is relatief. En waar Uw hele leven en beleving grotendeels is ingesteld op stralingen gelijk aan die van het licht, kunnen we hieruit concluderen, dat Uw subjectief ervaren hiervan voor U het onmogelijk maakt om veranderingen in lichtnelheid en straling waar te nemen. Verder zijn dergelijke processen natuurlijk processen, die vele miljoenen jaren (meestal enkele biljoenen volgens de Amerikaanse telling) nodig hebben om zich af te spelen en daardoor moeilijk gecontroleerd kunnen worden in een betrekkelijk korte tijd van waarneming als hier op aarde. Waarbij ik op mag merken, dat de waarneming t.o.v. het vlieden der ruimte toch zeker niet onder is - als ik alle gevallen in aanmerking wil nemen - dan 700 jaar; dat 300 jaar geleden voor het eerst iemand daar eigenlijk berekeningen over heeft gemaakt en dat men daar pas ongeveer een 150 jaar groter aandacht aan heeft geschonken. Een zeer korte tijd dus in verhouding.

+ Ik dank U zeer voor dit antwoord. Ik mag misschien nog even een heel ander onderwerp aanroeren?

- Gaat Uw gang.

+ Het is nl. het gebied van de wichelroede, waar ik zeer veel experimenten op heb gedaan. Zoudt U een verklaring kunnen geven van het uitslaan van de wichelroede op een bepaalde plaats? En het uitslaan van de wichelroede zelf? De oorzaak van het uitslaan van de wichelroede zelf?

- Ja, dan moeten we nl. eerst beginnen met het uitslaan van de wichelroede zelf. Dan kunnen we pas komen tot het uitslaan op een bepaalde plaats. Omdat het uitslaan op een bepaalde plaats nl. niet afhankelijk is van de wichelroede, maar wel van de instelling van degene, die de wichelroede hanteert. U bent ongetwijfeld op de hoogte van de uitstraling, die elke mens heeft. Elke mens heeft rond zich een zekere aura, zoals men dat noemt; en deze aura zou kunnen worden vastgesteld door haar te meten. Het is nl. een uitstraling van wat men foutievelijk "dierlijk magnetisme" noemt, wat in werkelijkheid zou kunnen worden vergeleken met een stroomaffect, een huidstroom, zoals optreedt bij grote spanningen in leidingen. Deze nu kan geconcentreerd en voor een gedeelte geredigeerd worden, aangezien zij door het zenuwstelsel wordt beheerst. Een wichelroede-opper concentreert zich. Zijn concentratie vindt plaats op de wichelroede. D.w.z. dat hij zijn eigen fluïde of uitstraling concentreert op deze plaats. Hierdoor is het schijnbaar niet rembaar draaien van de wichelroede verklaarbaar. De persoon zelve werkt hier onbewust aan mee en zijn pogingen tot tegenwerking zijn zo volledig in strijd met zijn onbewuste instelling op het slagen van het resultaat, dat hem zelve deze remming niet zal gelukken. Dat is dus punt 1. We hebben te maken met een mens en in deze mens met micro-stromen. Een groot gedeelte hiervan is van bio-electrische aard. En wanneer U bv. rekening houdt met opwekking van stroom door de dwars-gestreppte spieren, dan zult U ongeveer begrijpen, wat ik hiermee bedoel. Deze stromingen kunnen op een gegeven moment zeer sterk gevoelig zijn voor andere stromingen, die ongeveer in fase gelijk liggen. Dat is duidelijk. Onbewust weet elke mens uit zijn omgeving de eigenschappen der materie, die hij ervaart; Uw zintuigelijke waarneming plus Uw redelijk betoog geeft slechts een uiterlijk en verklaren er van. Maar toch weet men, wat ijzer is, wat koper is, wat water is, etc. D.w.z. men is door gewoonte en voor een groot gedeelte onderbewust, gedeeltelijk zelfs automatisch, ingesteld op deze waarde. De wichelroede-opper stelt zich in op deze waarde en brengt daarmee onbewust door concentratie een gedeelte van zijn eigen aura, zijn eigen fluïde, in een trilling, een vibratie zou ik eigenlijk eerder kunnen zeggen, die gelijk is met uitstralingen van bepaalde elementen bv. in de bodem. Hieruit blijkt ook, dat de wichelroede-opper nooit volledig betrouwbaar kan zijn; en de een aantal wichelroede-oppers ongetwijfeld verschillende uitslagen zullen

verkrijgen, aangezien hun concentratie nooit precies gelijk kan zijn, en eventueel ook hun eigen krachten, hun eigen afstemming t.o.v. de elementen kan verschillen. Nu weten wij, meen ik, toch ook wel, dat de aarde zelf een kern heeft, die zeer radio-actief is. Het is niet alleen de zonne-warmte, die hier op aarde leven schenkt plus de straling, die doordringt uit de cosmos (was die er niet, dan zou er geen leven zijn) maar ook de aarde zelf brengt een groot gedeelte straling voort. De wijze, waarop deze straling voortkomt, kan gedeeltelijk worden afgelezen aan de reactie van de aardoppervlakte. Want wanneer die aardoppervlakte remmend, geleidend, spreidend of afbuigend is, - wat bij verschillende elementen het geval is - dan ontstaan onregelmatigheden in deze straling. Waar deze voor sommige voorwerpen of sommige restanten bv. van menselijke werkzaamheden verschillend kunnen zijn, kan iemand, die ingesteld is door op deze afwijking in eigen vibratie in het hele lichaam (en niet slechts in de wichelroede) waarnemen. Hierdoor wordt dan automatisch (het is een automatisme via het onderbewustzijn geleid) de roede zelf in beweging gebracht. Er behoeft echter geen sprake te zijn van wat men wel eens noemt onbewuste spiertrekkingen. Zelfs deze kunnen worden uitgescha- keld en dan nog kan het magnetisme van de mens, of het fluide van de mens (beter uitgedrukt) dus de wichelroede tot uitslaan brengen. Ik mag hier misschien bijvoegen, dat het gebruik van de wichelroede wel zeer oud is. Maar dat door alle tijden personen voorkomen, die elementen onder de aardoppervlak -te zien. Dit zien heeft lang niet altijd iets te maken met x-straal-ogen. Er zijn mensen, die alleen door bepaalde stoffen heen zien en zelfs visueel vaststellen, wat er achter ligt. Hun eigen afstemming is dan bv. voor een bepaald zintuig zodanig, dat zekere materie voor hen doordringbaar wordt, d.w.z. niet waargenomen wordt. Op een dergelijke wijze bestaan er dan ook mensen, die ziende in de aardoppervlakte bv. schatten kunnen waarnemen. (Schat natuurlijk zeer symbolisch uitgedrukt). En wanneer men op het ogenblik nagaat, hoe met vibratie-techniek ook reeds geologisch onderzoek tot op grote diepte kan geschieden, dan zult U begrijpen, dat - zij het, dat hier kwestie is van leu-tronische werking en niet van zuivere vibratie - ook de mens op dergelijke wijze kan reageren. Maar de mens heeft één groot nadeel: het mechanisme is onpartijdig in zijn interpretatie en wordt niet snel beïnvloed; de mens wel. De psychische gesteldheid van de mens kan uitslaggevend zijn voor de resultaten, die hij met zijn onderzoek behaalt. Commentaar?

+ Hoe verklaart U dat eenzelfde wichelroede-loper een ogenblik later een geheel ander wichelroede-patroon aangeeft? Als we de zaal onkenbaar maken, dan is het heel goed mogelijk, dat hij heel iets anders aangeeft, dan hij eerst aangegeven had.

- Waarschijnlijk omdat de instelling op dat ogenblik reeds verschilde. En dan verdereh, ... ja, ik kan het hier wel ter sprake brengen. ... Heeft U zich wel eens gerealiseerd, dat bij een proefneming, ook met een wichelroede-loper of onverschillig wie anders, een beïnvloeding van de persoon van te voren plaats vindt? Wanneer zo'n persoon dan geprikkeld wordt om zelf te bewijzen, wat hij kan, ontstaat hierdoor al automatisch een werken van het bewustzijn plus onderbewustzijn, een fantasie. Deze fantasie kan dan ook nog misleidende resultaten produceren. Maar een onkenbaar maken van de zaal zonder meer kan reeds voldoende zijn. Vooral wanneer enige tijd tussen de eerste en de tweede proef verlopen is) om een verschil in afstemming van het eigen wezen te produceren, en daarbij een geheel verschillende reactie.

+ Mag men dan afgaan op de uitslag van de wichelroede-loper voor het plaatsen van zg. afschermkastjes?, die tegen hoge prijzen aan verschillende mensen verkocht worden?

- Een zeer pijnlijk onderwerp. Ik stel voorop, dat ik persoonlijk overtuigd ben dat aardstraling bestaat, voorkomt en invloed kan hebben op menselijk organisme onder bepaalde omstandigheden. Als U daarover meer wilt weten, wil ik dat dadelijk wel behandelen. Een wichelroede-loper echter kan wel de straling juist vinden, maar hij kan zich daarbij evenzeer vergissen. Zolang geen mogelijkheid tot een kruisproef bv. ons definitief bewijst, dat er aardstraling op een bepaalde plaats is, is het dus maar een halve maatregel om daar een afschermkastje te plaatsen. En dan : afschermkastjes berusten op verschillende principes, o.a. op reacties, die ontstaan, wanneer oppervlakken van verschillende edele metalen bv. edele metalen, elkaar beroeren. Deze reacties zijn reeel; Maar in vele gevallen absoluut onvoldoende om een aardstraling af te buigen of te spreiden, wat de bedoeling is. Van de in de handel zijnde afscherm-apparaten zijn er geloof ik 2 of 3 betrouwbaar. En deze betrouwbaarheid is dan betrekkelijk gering, doordat zo'n kastje niet, zoals vaak wordt gezegd, een heel terrein vrij maakt, maar meestal in het gubstigste geval een oppervlak van 5 tot 6 vierkante meter. Andere afscherm-mogelijkheden zijn inderdaad wel aanwezig. Er zijn nl. onder de kunstharzen verschillende stoffen, die inderdaad remmend zijn voor zekere straling. Dat is tussen twee haakjes een kwestie die misschien ook later nog eens aan de orde zal komen bij Uw afscherming van neutronen-straling. Er zijn nl. kunstharzen in ontwikkeling (al zijn ze

op het ogenblik, meen ik, nog niet geperfectioneerd), die inderdaad een buitengewoon absorptie-vermogen hebben voor dergelijke straling, zonder schadelijke neven-effecten. Maar goed, laat ik daar niet verder op ingaan. Ik heb U mijn mening gezegd hierover. Ik breng dus hiermede tot uitdrukking, dat ik het plaatsen van dergelijke kastjes een twijfelachtig geval vind. Op zijn gunstigst genomen is het een avontuur, waarbij goede resultaten op kunnen treden, maar geen garantie daarvoor aanwezig is.

- Zou hierbij de suggestie een belangrijke rol spelen? Want ik kan me voorstellen, dat de aanwezigheid van een afschermkastje op sommige mensen een geruststellende invloed zal kunnen hebben en uiteindelijk zal resulteren in een beter worden van de gezondheid.

- Ja, zelfs in een beter accepteren van de omstandigheden, die voor het organisme niet normaal zijn. Suggestie kan nl. ontzettend veel doen. Dat is weer een andere kwestie, die U hier eigenlijk mee aansnijdt. Maar ik ben het met U eens, wanneer U zegt, dat suggestie hier in ieder geval een grote waarde heeft. Wanneer we nl. uitgaan van het standpunt suggestie, dan vergeet men meestal dit: dat het menselijk organisme in de eerste plaats op gedachten-indrukken plus stemmingen reageert en pas in de tweede plaats op uiterlijke omstandigheden. Zodat bv. een groot gedeelte van ziekten, zenuwstoring, enz. kunnen worden teruggebracht tot zuiver psychische oorzaken. Schep ik een noodzaak om door te zetten, dan blijkt, dat het lichaam een veel groter uithoudingsvermogen heeft, veel minder snel vermoeid is, dan wanneer de noodzaak niet aanwezig is. Wederom: geestesgesteldheid, die prestatiebevorderend werkt. Wanneer ik iemand de zekerheid geef, dat hij niet zal vallen, (dat was misschien eens aardig om daar een proefneming aan te wagen voor degenen, die zich daarmee bezighouden), maar geef ik iemand de suggestie, dat hij niet kan vallen, dan kunt U zo iemand als een koorddanser zonder enige ervaring op een koord zetten en hij zal er rustig overheen wandelen. En niet vallen. Omdat de zekerheid, die hij heeft, voldoende is om elke evenwichtsstoring, elke aarzeling en onzekerheid uit te schakelen. Waardoor zijn automatisch reageren op omstandigheden sterker naar voren komt.

+ Fakir?

- Fakir? Nee, dat is geen fakirisme, hoor. Fakirisme is weer iets anders. Bij fakirisme komt ook wel suggestie naar voren, maar dan toch wel in enigszins andere vorm. Fakirisme berust eigenlijk op begoocheling. D.w.z. op het scheppen van omstandigheden, die zodanig suggestief zijn, dat het vervolg daarvan aan de hand van gebaren en handelingen wordt waargenomen, terwijl in werkelijkheid slechts een gedeelte daarvan aanwezig is.

+ Ik meende ook, dat het - ik wil nu niet het woord fakirisme noemen, maar dat er toch wel degelijk bepaalde invloeden, nee, bepaalde werkingen vanuit het lichaam ... naar voren komen, die door de persoon zelf perse gewild zijn.

- Inderdaad. Ik zou de laatste zijn om dat te bestrijden. Maar dat staat weer niet sterk in verband met onze kwestie van suggestie. Dan hebben we niet meer te maken met suggestie. Dan kunnen we wel weer met andere elementen te maken krijgen. Dus ik ben het volledig met U eens, dat suggestie belangrijk is; en suggestie zonder meer vaal al nadelige gevolgen van een groot aantal dingen uit kan schakelen. Maar een dergelijke suggestie zal in het algemeen minder werken bv. op dieren. Tenzij de meesters hun overtuiging zo sterk in het bewustzijn van het dier over kunnen plaatsen, dat het dier dit bewustzijn niet alleen ogenblikkelijk ervaart, maar als deel van de omgeving gaat beschouwen. Andersgeldt dat voor dieren niet. En voor planten geldt een dergelijk iets helemaal niet.

+ Het is nu inderdaad aangetoond, dat het plaatsen van een kastje verandering geeft van de groei van planten.

- Inderdaad. Waarmee dus ook aangetoond is, dat het kastje onder omstandigheden inderdaad invloed kan hebben op de spreiding van bepaalde stralen. Het is overigens misschien aardig om hierbt te vermelden, dat voor sommige planten juist een zekere intensiteit van aardstraling groeibevorderend is. Dat is net als met radio-activiteit. Het plantenleven reageert nl. zeer eigenaardig. Bij normale straling krijgen we normale wasdom. Bij een geringe vergroting der straling krijgen we een versnelde wasdom plus een versnelde rijpheid. Gaan we nog meer vergroten, dan krijgen we een - zonder vrucht - zeer snel ontwikkelen. En gaan we nog verder, dan krijgen we een verdorren en uiteindelijk een versie schroeien. Datzelfde kan aardstraling ook tot stand brengen. Alleen komt het in dergelijke intensiteiten gelukkig maar zelden voor. Voldoende zo?

+ Dank U zeer, ja. Heeft iemand anders nog een vraag te stellen?

~~xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx~~ + Mag ik nog even een vraag stellen? Ik heb daar net op... (onverstaanbaar), dat U de stelling poneert, dat het licht onregelmatig straalt.

- Inderdaad.

+ Maar dit ~~geldig~~ geldt dan toch alleen maar voor ons zonnestelsel?

- Nee, dit geldt juist niet voor het zonnestelsel. Dat geldt voor praktisch

het gehele Al. Ja, laat ik bv. zeggen buiten het zonnestelsel, laten we Alde-
 -baran bv. nemen. Een aardige ... (ster?). Dan kan schijnbaar in zeer korte
 tijd, een periode van ongeveer 50 jaren de afstand van de aarde tot deze ster
 -rekening houdende met de beweging van de zon en de aarde rond de zon -
 sterk vergroten of verminderen. Dit is niet reëel, maar kan worden veroor-
 zaakt door vertraging of versnelling van het licht. Licht op zichzelf is nl.
 een straling, die in een middenstof komende een aantal trillingen veroor-
 zaakt; een aantal trillingen, die zodanig complex zijn (dus bestaat uit een
 zo groot aantal harmonische), dat ze gesplitst kan worden in tinten. Het
 licht, dat U ziet, is niet de straling zelve, maar de trilling, die daardoor
 wordt veroorzaakt. Voldoende? (Dank U wel). Maar ja, dan hadden we dat faki-
 risme nog, hè? Misschien ook wel aardig, om daar een paar punten over naar
 voren te brengen. Als U er zich voor interesseert tenminste. Kijkt U eens,
 fakirisme berust over het algemeen (uitschakelend bedrog, oplichterij en der-
 gelijke) op een zeer scherpe beheersing van het eigen lichaam. Nu bestaan er
 in het lichaam een groot aantal stromingen, ten eerste van verschillende
 stoffen, in de tweede plaats van verschillende krachten. We kennen naast de
 zenuwkracht bv. ook nog wat wij zouden kunnen noemen levenskracht. Hevens-
 kracht is weer iets anders. Wij kennen verder bepaalde bio-electrische krach-
 ten in het lichaam, enz., enz. Wanneer ik deze krachten onder appél heb, dan
 kan ik deze krachten natuurlijk uit doen treden op een bepaald punt vanuit
 mijn lichaam in een betrekkelijk scherp-gerichte bundel. Ik kan niet een pot-
 lood-dikke lijn trekken bv. van mij tot iemand, die 500 meter verder is. Maar
 ik kan wel - beginnende met een uittredingspunt, dat zo dik is - bereiken,
 dat ik maximaal een cirkel van ongeveer $\frac{3}{4}$ à 4 meter doorance dus bewerk.
 Ik kan echter, wanneer het nodig is, natuurlijk de zaak diffuseren. Deze
 kracht, die ik uitstraal, kan onder omstandigheden telepathisch geladen zijn.
 D.w.z., dat ik mijn eigen gedachtenbeelden daarin zo sterk leg, dat zij be-
 invloedend worden op het gedachtenleven van de mensen rond mij. In een derge-
 gelijkgeval heb ik eigenlijk niet te maken met wat men noemt massa-suggestie
 maar met massa-hypnose. D.w.z. heb overvleugelen van het eigen denken door
 het denken van een ander, waardoor de oordeelskracht van de eigen persoon-
 lijheid tijdelijk teloor gaat of sterk vermindert. Een fakir maakt o.a. hiervan
 van gebruik. En het zijn dergelijke fakirs, die schijn-wonderen doen. Een zeer
 oud gebruik overigens, dat al bestond in de tijden van Babylon en Egypte.
 Daar waren de priesters in dit soort kunsten over het algemeen wel bekwaam.
 Verder: de beheersing van deze stromingen in het lichaam maakt het mogelijk
 dit lichaam tijdelijk te beheersen. Ik kan dus bv. mijn lichaam ongevoelig make
 ken voor koude, door punt 1 elke bloedcirculatie terug te trekken uit de
 bovenste laag van mijn lichaam (er wordt dus geen bloed meer toegevoerd aan
 de huid), terwijl ik gelijktijdig in mijzelve het verbrandingsproces opvoer.
 hierdoor krijgen we dus die ongevoeligheid, waardoor sommigen van die zg. hei-
 -lige mensen in de sneeuw rustig zitten en dan nog natte dekens dragen metop
 hun eigen lichaam. Daar bestaan verder natuurlijk nog andere mogelijkheden.
 Nu is één daarvan een mogelijkheid, die ongetwijfeld in de wereld van de we-
 tenschap wel beroering zou brengen, wanneer ze zou kunnen worden aangetoond.
 Men heeft, naar ik meen, met dergelijke fenomenen nog te weinig onder contrò-
 -le contact gehad. Toch bestaat het. Wanneer ik in een sekere concentratie
 verkeer, kan ik in mijzelf een zodanig magnetisch veld opwekken, dat ik hier-
 door een stroming veroorzaakt tegen gericht aan de zg. zwaartekracht der aard-
 de, die ontstaat door haar beweging plus werveling. Ik kan dan dus voorwer-
 pen oplichten of mijzelf verheffen. Overigens dat laatste komt zelden voor;
 het opheffen van voorwerpen door een tijdelijk verminderen der zwaartekracht
 komt meer voor. Levitatie-verschijnselen dus. Waar het fakirisme gebaseerd is
 op de beheersing van het gehele wezen, vinden wij bij de hogere klasse der fak-
 kirs voorts een zeer sterke beheersing van het eigen voorstellingsvermogen.
 Zij zijn zozeer meester van hun eigen gedachten, dat zij één enkel beeld in hun
 wezen kunnen toelaten en al het andere uitschakelen. Dit is zeer belangrijk,
 omdat de mensheid een zg. boven-bewustzijn bezit, waarbij de gedachten-invloed
 den van de massa op elk individu in de massa een invloed uitoefent, die via
 het onderbewustzijn de rede bereiken en o.a. voor stellingen en reacties ver-
 antwoordelijk kan zijn. Een fakir nu, die de kunst bezit zich hiaraan te ont-
 trekken, kan via dit massa.bewustzijn of boven-bewustzijn in deze massa veran-
 deringen teweeg brengen, die - waar zij hem zelf onberoerd laten - voor de
 massa soms een zeer onaangenaam karakter kunnen dragen. Daar heeft U een
 paar gegevens over het fakirisme. U ziet dus, het verschilt niet zo veel
 van de magie; alleen met dit verschil: de magie maakt gebruik van alle
 onbekende natuurwetten, terwijl het fakirisme alleen gebruik maakt van alle
 wetmatigheden binnen het menselijk lichaam plus alle mogelijkheden daarvan.
 + Mag ik hier even nog een vraag stellen? Onze vrienden, de heer en mevr.
 De Draayer, die hier in dit gezelschap aanwezig zijn, die hebben ons eens
 verteld, dat zij ook (onverstaanbaar) hebben meegemaakt, dat
 iemand/ zichzelf verheft, al zittende op een stoel. Maar die persoon was

zoals ik me kan herinneren, toch in trance-toestand, is het niet zo? Hoe is dat nu gebeurd? Welke krachten hebben daar meegespeeld?

- Ja, hier speelt de trance-toestand een zekere rol. Nu kunnen we allereerst vaststellen, dat wanneer de trance-toestand geen vreemde entiteiten (dus niet uit onze wereld bv.) doet optreden, de trance-toestand in zichzelf reeds een volledige concentratie kan betekenen, en daarmee een sterke vergroting van alle in het ik in beginsel aanwezige capaciteiten. Hierdoor zou iets dergelijks theoretisch al reeds mogelijk zijn, indien het medium zich daar zeer sterk op had ingesteld. Praktisch zal het waarschijnlijk echter nog enigszins anders gaan. Wanneer wij met séances te maken hebben of bijeenkomsten van een dergelijke aardheid, zijn er een aantal personen aanwezig, die sterk gelovig - dat is wel een van de belangrijke punten - sterk gelovig op het fenomeen wachten. D.w.z., dat zij hun gehele wezen, hun gehele gedachtenkracht op het tot stand brengen der fenomenen richten (zij het vaak onbewust), bewust slechts ervarende, dat het mogelijk is). Hierdoor ontstaat een stroming, die de levenskracht van 10 tot 20 personen soms concentreert op en rond het medium. Een gedachtenkracht van zo'n medium zelve zou dus al voldoende zijn om hierdoor een levitatie tot stand te brengen. Veel gemakkelijker wordt het nog, wanneer entiteiten uit de geest aanwezig zijn, die krachtens hun eigen wezen zeer gemakkelijk dergelijke krachten kunnen richten en vermogen tot zeer kleine velden en polen, waarmee dan voorwerpen kunnen worden verplaatst en beroerd, etc. Wanneer deze verschijnselen absoluut eerlijk zijn, zullen zij over het algemeen tot stand kunnen worden gebracht in donkerrood of infra-rood licht. Violet licht is over het algemeen storend voor dergelijke velden en maakt dit soort fenomenen zeer moeilijk of onmogelijk. Bij infra-rood moet dit vaststelbaar zijn en dus ook zelfs fotografisch waarneembaar en zichtbaar. (Dank U wel). Nou, dat is een aardige reeks vragen, die we afgewerkt hebben, vrienden. Is er nog meer op het programma?

+ Zoudt U iets kunnen vertellen over de oude Israëlieten.... die bestonden uit twaalf stammen. Nu zou ik graag wat weten van de stam Juda.

- De stam Juda woonde in Judea, dat geeft de naam nog aan. En de Judeërs zijn dan ook een van de stammen, die voor ongeveer de helft verloren zijn gegaan bij de tweede Babylonische gevangenschap. Een gedeelte daarvan heeft zich naar het Oosten verplaatst en zich gedeeltelijk vermengd met andere volkeren. U sult het misschien niet geloven, maar daarvan vinden we nog zeer veel terug bij de Armeniers en ook heel veel zelfs ygemengd met Arabieren, in een zeer sterke rasverwantschap. Wij zien dan verder, dat in latere tijden, toen de Joden dus uit Israël verdreven waren, de stam Juda een betrekkelijk sterke nederzetting kreeg in Rome en vandaar trekt naar Frankrijk, waar zij o.a. een tijdlang in Poitiers zitten, zich daar splitst, gedeeltelijk naar Engeland gaat en gedeeltelijk naar Duitsland. In Engeland krijgen ze pas invloed in ongeveer 1400, in Duitsland hebben ze reeds in de tijd van Karel de Grote een zekere invloed. Voldoende?

+ Ja, dat is zover voldoende. Nu wou ik U vragen, hoe komt men dan te spreken van de leeuw van Juda?

- De leeuw van Juda is een uitdrukking, die gebruikt wordt in Abessinië en wel voor de Negus Negusti. De Negus Negusti wordt Leeuw van Juda genoemd op grond van het feit, dat hij de directe afstammeling is van de koningin van Scheba of Saba. /Het schijnt inderdaad waar te zijn, dat dezeker koningin- voor zover we na kunnen gaan althans - de regeerder, ja de vorstin is geweest van een Ethiopisch rijk. Toen later zij terugkeerde tot haar land, bracht zij met zich mee enkele onderscheidingen, haar verleend door Salomo, plus een zekere magische kennis. Deze is het erfdeel geworden van een groot gedeelte der grotere priesters eigenlijk in het volk. Later is een primitief soort Christendom - als resultaat van Jezus' leven - ontstaan en hierin ging men toen de Negus Leeuw van Juda noemen, op grond van het feit, dat hij in het bezit was van de geheimen van Salomo en als enige in het bezit daarvan dus de gerechte was om te regeren over het gehele rijk van Salomo. Voldoende? Ja, het is overigens aardig op te merken, dat een van de laatsten, die daar grootmeesters in waren of zijn, Ras Tafaenen is. De naam kunt U misschien nog wel eens nazoeken. Ik meen, dat hij op het ogenblik zelfs nog leeft. Ik heb tenminste nog geen kennisgeving gekregen, dat hij aan onze kant is aangekomen. RAS. TAFoENEN. Nou, wat hebben we nog meer, of wilt U liever eerst ...

+ Kunt U daar nog iets meer van vertellen?

- Nou, heel weinig. Wat zou U er over willen weten?

+ Wat belangrijk is voor ons.

- Nou, dan is het eigenlijk niets. Die dingen zijn voor U niet belangrijk. En weet U, wat het is? Men vindt deze dingen natuurlijk belangwekkend. Maar belangwekkend en belangrijk is iets verschillends. Belangrijk voor U is al datgene, wat U op het ogenblik in Uw leven kan helpen om innerlijk evenwicht te vinden, om in de stof Uw werkzaamheden te verrichten met het grootst mogelijk resultaat, om zo gelukkig mogelijk te zijn en een zo rijk

mogelijke geestelijke ontwikkeling te vinden, waardoor een bewustwording lat-ter in onze sfeer mogelijk wordt gemaakt. Dat is belangrijk. (Ja, dank U wel) Meent U deze terechtwijzing niet kwalijk, hoor. Maar ik wv..

+ Nee, ik beschouw het niet als zodanig.

+ Ik heb één vraag, als er tenminste nog tijd voor is.

- Nou, dan zullen we na die vraag pauzeren. Van krijgt U daarna weer een andere spreker. Maar stelt U die vraag maar.

+ Ik heb in de laatste Sleutels gelezen over de "archieven van de tijd". Nu ben ik die uitdrukking al vele malen tegen gekomen. Mogen we dat synoniem stellen met "cosmisch geheugen" (inderdaad), en hoe moeten we eigenlijk dat waarnemen van dat archief van de tijd ons voorstellen? Dat lezen in dat archief?

- Ja, kijkt U eens, daar bestaan zelfs bij ons verschillende stellingen over. De praktische is dit: Datgene, wat bestaat, bestaat altijd, is onuitblusbaar. Door het nagaan dus van de sporen der tijd, zal ik elk moment in de tijd kunnen vinden. Dat is de meest simpele uitleg. De andere - die ik persoonlijk aanhang en die op meer filosofische basis staat - is deze: Wij zien God of onze God als datgene, wat ons heeft geschapen. D.w.z. ons hele Al en onze wereld. Voor ons eigen bestel zou dat dus zijn: het Melkwegstelsel. Al hetgene, dat geuit is daar, is ogenblikkelijk geuit. En het verloop van tijdsmomenten, dat wij daarin waarnemen, is in werkelijkheid een resultaat van ons beleven der dingen, niet van de werkelijke toestand der dingen. Wanneer dit het geval is, dan kan ik - door mijn bewustzijn over te schakelen van het ene moment in de schepping tot het andere moment (belevingsmoment, geen werkelijkheidsmoment) alle schijnvormen beleven, die zich voor iemand in dat ogenblik beleven van dat deel der schepping zullen voordoen, en als zodanig een beeld krijgen van hetgeen er zich af heeft gespeeld.

+ Dus een soort(?) projectie eigenlijk?

- Inderdaad. Ofschoon sommigen onder ons nog verder gaan dan dit en op basis hiervan aannemen, dat iedereen terug kan keren in elke tijd - ook wanneer die vanuit het huidige standpunt in het verleden ligt. Verleden en toekomst zijn volgens dezen ondeelbaar en beiden in het eeuwigdurend Nu uitgedrukt. Waarbij het Nu altijd voor ons is het moment, waarop wij ons bewust zijn, en dit moment kan worden gericht en bepaald door onze eigen belangstelling. Een tamelijk ingewikkelde materie, hoor. Maar is het zo kortaf enigszins duidelijk? Of blijft het nog raadselachtig?

+ Nee, ik bevroed het wel enigszins.

- Nou ja, daar zullen we dan voorlopig tevreden mee moeten zijn. (Dank U wel). Dan ben ik U natuurlijk allemaal dankbaar voor Uw prettig medewerken en Uw aangenaam gehoor en dan ga ik U het medium vrijgeven. U kunt dan na een pauze verdergaan met een andere spreker. Ik hoop, dat ik - wat mij betreft althans - mijn taak enigszins behoorlijk heb afgebracht. Goeden avond.

- Goede avond, vrienden.

Nou, ik zou zeggen, laten we maar verder gaan waar U daarnet heeft afgebroken. Dus wie er een vraag heeft, die bringe ze maar voor het forum.

+ Ja, mag ik U eens even wat vragen. Een tijd geleden stond in de krant, dat de paus een visioen had gehad, een (onverstaanbaar) .. van de Christus. Zou U ons daar het een of ander over kunnen vertellen?

- Ja, als ik het me nou makkelijk wilde maken en de penningmeesteresse een plezier doen, dan zou ik zeggen: het staat in het verslag van de afgelopen Vrijdag. (gelach). Maar dat neemt niet weg, dat ik daar ook mijn zienswijze dan wel over wil geven. Kijk eens, als je nou een eerlijk mens bent en je gaat helemaal op in één gedachtenrichting, dan ga je natuurlijk alles, wat je waarneemt, in verband brengen met je geloof, hè? En dat kunnen we nu wel zinnig aannemen van die paus ook. Die man is absoluut eerlijk, om niet te zeggen heilig. Ja, het duurt nog wel even, voordat hij heilig verklaard wordt, want dan moet hij eerst nog doodgaan. Maar voorlopig is hij dan... de Heilige Vader. Nu is deze goeie man al een hele tijd kwakkelende. Zo ziek, wat minder ziek en wat meer ziek. En dat verzwakt een mens wel heel erg. En nu weten we, dat iemand, die zo erg zwak is, die krijgt zo, wat men wel noemt hallucinaties, enz. Maar bovendien is hij vaak veel sensitiever dan normaal. Die man is dus eerlijk, oud, innig gelovig en in een toestand van verhoogde sensitiviteit. Het is geen wonder, dat iemand, die zo eerlijk streeft - want dat mogen we toch wel even vaststellen - naar een verbetering van de wereld en een heiliging van zichzelf (ook al ben ik het niet altijd met de methode zxxx eens, hoor; maar goed), dat zo iemand dus, wanneer hij bidt en mediteert, ook wel eens hogere geest aan kan trekken. Nou weet je, hoe het gaat. Als je in de straat loopt en je verwacht Sinterklaas te zien en je ziet zxx een rooi mantel, dan zeg je "daar gaat ie". Zo is het bij hem ook. Wanneer hij een lichtende geest ziet, dan is dit voor hem de Christus. Niet omdat het de Christus werkelijk is - dat hoeft helemaal niet - maar om de doodeenvoudige reden, dat hij voor een hogere geest in zichzelf alleen maar dat beeld

draagt. En zo geloof ik dan ook wel, dat de visioenen, van die paus wel eerlijk zijn, dat het geen comedie is. En ... ja, ik kan er ook nog wel bij zeggen: wanneer zo iemand zich met bepaalde problemen bezig houdt, dan is het ook helemaal geen wonder, dat die problemen in een dergelijk visioen tot uiting komen. En dan zal daar voor een gedeelte zijn eigen hoe heet dat dat dingetjes ... onderbewustzijn hè ... een woordje meespreken. En aan de andere kant .. dat moet je niet vergeten ... de geestelijke invloed van de meer lichtende geest, die op aarde vrede willen brengen, en geen ondergang dus. Zo zit dan dan wel ongeveer. Nou, hebben we daar nog meer over te vertellen?

+ Is het iets dergelijks als de stigmatisaties?

- Bijvoorbeeld. Bijvoorbeeld. Ofschoon bij die stigmatisaties een proces van intense vereenzelviging en zelf-suggestie ook een grote rol speelt, hoor. Zoals U miss hien wel eens hebt gehoord, hè? Ja, dat heeft U gehoord, dat heb ik U wel eens verteld. Ik ken U toch? Maar U zit altijd midden in die antiquiteiten daar in die omgeving. ~~xxxxxx~~ (Ja zeker). Juist, nou, dan heb ik het U al verteld. Dan hoef ik het toch niet nog eens te vertellen?

+ Ik wou alleen maar een bevestiging

- Nou, ja, ja.

+ Wat ik vragen wou: wist U dat de paus dat visioen gehad had?

- Nou, laat ik eerlijk zijn, ze hebben ons er genoeg mee lastig gevallen, hier van de aarde af bedoel ik.

+ Maar voordat?

- Voordat? Nee, nee, nee.

+ Maar houdt U het voor mogelijk, dat ^{als} een mens zich voortdurend met de persoonlijkheid van Jezus bezighoudt, dat een geest als die van Jezus ooit iemand op aarde zal kunnen verschijnen?

- Zou kunnen wel. Kijk eens, als je iemand neerzet hier op straat, die voortdurend "Oranje Boven" blijft roepen in volle concentratie, heb je de kans, dat de Koningin wel eens voorbij komt. Maar dat hangt bovendien nog van een reeks andere omstandigheden en niet alleen van dat "Oranje Boven" af. Dus het is heel zeker, dat zo iemand natuurlijk meer ingesteld is op die dingen. Maar of zo iemand nu ook zo'n verschijning krijgen zal onmogelijk is het niet. Maar .. dat ... nou ja, dat is toch eigenlijk nog wel nog afhankelijk van andere dingetjes.

+ Mag ik nog iets vragen? Die verschijning, die is toch in de vorm van de ~~geen~~ persoon in kwestie; daar is het toch van afhankelijk?

- Van de persoon, die ze waarneemt, ja. Daar is ze altijd van afhankelijk. En dat is ook wel begrijpelijk, niet waar? Nee, nou maar een man en een vrouw. Dan denk ik eens aan mijn eigen jeugd terug. En laat ze samen voorbij een modiste lopen. Dan zegt die man: wat een onzinnige hoeden staan daar. Die vrouw die zegt: wat een dotjes, wat een schatjes. Dus verschil van appreciatie en van aanschouwing. En zo gaat het met ieder mens. Elke waarneming

- of die nou hoog-geestelijk is of stoffelijk - is en blijft subjectief. Objectiviteit bestaat er niet. We kunnen proberen ze te benaderen door met anderen en hun mening en inzicht rekening te houden, maar bereiken doen we het nooit. We gaan het altijd van ons eigen wezen uit bezien, beredeneren, mens.

+ Ja en dan komt nog ook dit er bij, dat de vorm, die behoeft niet altijd duidelijk te zijn. Die is dus ook voor - in werkelijkheid of waan, zoals je dat noemen wilt - dus die is zeer verschillend, hoeft niet altijd hetzelfde te zijn. Die kan alle vormen aannemen.

- Juist. Denk maar een auto-ongeluk. 20 toeschouwers; de een vertelt: hij kwam van links; de ander: hij kwam van rechts. De een zegt: die wagen was groen; de ander zegt: hij was blauw; ~~nes, xxx~~ zegt er een: hij was licht-lila. Daar heb je het ook weer.

+ De ingesteldheid van de persoon.

- Juist, juist, dat maakt heel veel uit. En dat kan - vooral in het bereik van de geest. Kijk eens geest is laten we zeggen aanpassend van vorm, amorph. Dus die past zich aan aan de gedachten, waarin zij geuit of ontvangen wordt.

+ Zo ver ze is, natuurlijk.

- Ook ja, ja, ja. Ook. Maar daar zit toch wel een heel klein verschil in. Kijk eens: het is zo, dat uw bewustzijn bepaalt, of je een lichtende geest ziet als/ de Here zelve, of als nou ja, Joesje Pik in hoogst eigen persoon, met drietand. Ja, dat is de duivelse manier schijnbaar van roosteren, zo'n drietand. Nou ja. De manier, waarop U zo iets ontvangt, wekt in U een reeks associaties. Deftig woord. Die associaties bepalen de reactie ~~xxxxx~~ op de ervaring. Of de prikkel, zoals dat heet. K.a.w. wanneer U naar buiten kijkt en U ziet iets, dan ziet U niet alleen, wat er werkelijk is, maar U vergelijkt het met alle soortgelijke ervaringen in het verleden, die in het herinneringsvermogen liggen. En Uw bewuste waarnemingen daarvan is een compositie van ervaring plus prikkel plus eigen reactie op deprikkel. Nou....dat is zo es eventjes... (Dank U wel) Nou

- + Mag ik misschien nog eens een vraag stellen op een heel ander gebied?
- U kunt het proberen.
- + Hebt U wel eens van paleolithicum gehoord?
- Hee..... U bedoelt ...wacht even .. ik zal het eventjes uitpluizen.... geografisch tijdspek zo .. het stenen tijdperk, in die buurten , ja?
- + U hebt het juist.
- Ja, dat weet ik niet, hoor. Dat weet U. Daarom weet ik het ook.(gelach).
- + Dus uit het onderbewustzijn; dat wordt even leeggehaald.
- Nou ja
- + Kunt U mij verklaren, hoe men plotseling er toe gekomen is om vaatwerk te maken?
- Nou, hoe men daar plotseling toe is gekomen om vaatwerk te maken, dan moet je even wachten. Dan zal ik eventjes een ander aan de lijn nemen, dat ik het eh, wat makkelijker kan zeggen..... Ja. Oorspronkelijk is de eerste aanleiding tot vaatwerk geweest het feit, dat in uithollingen in rotsen water bleef staan. Later maakte men kunstmatige uithollingen. En deze kunstmatige uithollingen werden dan ook als kookvat gebruikt, door daar dan gloeiende stenen in te gooien o.a. Dat water werd verhit. Men maakte later, omdat men gewend was geraakt aan de gedachte, dat iets hols iets bevatten kon, voor het verzamelen van sommige vruchten, eerst van bladen, een zekere napvorm. Later bleek, dat bepaalde kleverige soorten grond , klei, ook deze vorm bleven behouden, wanneer je ze liet drogen. En dan kon je ze ook daarvoor gebruiken. Toen heeft op een goeie dag heeft een of andere ... ja, ik weet niet of je daar moet zeggen "genie" of "stommeling" een dergelijk vat heel dicht bij het vuur laten staan. Toen was de ene kant het eerste beginsel van terracotta geworden. En vandaar uit kwam men tot de conclusie, dat dat niet meer voor water vatbaar was, al was het dan poreus. En zo is men begonnen met het eerste vaatwerk. Het allereerste vaatwerk, dat gedurende de huidige menselijke ontwikkeling op aarde is gemaakt, is waarschijnlijk niet ouder dan ongeveer 40.000 jaar. Het werd gemaakt in het Zuiden van Afrika en wel van leem. Daarna is de kunst van vaatwerk maken door de negers ovegebracht naar het Middellandse Zeegebied, maar daar bij sommige invasies weer verloren gegaan. Het is toen meegegaan met enkele trekkende volkeren als een soort gerinering , naar het Oosten toe en werd het eerst in verfijnde vorm gevonden op het eiland Cyprus. Van Cyprus uit is de kunst van vaatwerk maken gegaan in de richting van Perzië en vandaar ook de verfijnde vorm van vaten maken i.p.v. het grove onsymmetrische product dat men eerst maakte, naar Egypte. De eerste draaischijf is waarschijnlijk een vroeg-Cretenzische uitvinding geweest, die echter hoofdzakelijk op Cyprus werd gebruikt. Zijn dat gegevens genoeg of
- Ja, dat zijn meer dan voldoende gegevens. Dank U zeer.
- + Ja, ik moest er even voor hengeien, hoor. Dat heb ik van m'n ... ik zou haast zeggen broer Frans, Franchous dan. Een collega van me.
- + Mag ik misschien nog een vraag stellen op weer heel ander gebied?
- Waarom niet, (rest onverstaanbaar).
- + Ik weet niet, of U wel eens van versnellingsmachines gehoord heb.
- Versnellingsmachines? Zitten die niet tegenwoordig op die sport-trapevalen?
- + Bromfietsen?
- Hee, nee dat is niet de bedoeling.
- + Er is hoogspanning. Denkt U aan hoogspanning. Denkt U aan het versnellen van kerndeeltjes.
- O, wacht eventjes, wacht eventjes. Dan kom je in de buurt van een cyclotron terecht.
- + Ja, juist.
- Nou, wou je daar wat over vragen, ja? (Ja, daar wou ik over...) Nou, dan moet je effe wachten, want dan stuur ik iemand, die er wat van weet. Want ik als ik, arme oude heer, dat moet gaan uitvissen uit de ruimte, en dan nog gaan zeggen, loopt het mis. Maar wacht maar even, dan zal ik proberen iemand te pakken, die het wat beter weet. Dus ... nou, ik weet niet, of ik nog terugkom, hoor. Want anders, dat over en weer wisselen, dan krijg je zo het idee, dat het stuivertje wisselen is, hoor. Dus dan .. zal ik maar afscheid nemen . Dus .. prettige avond nog verder allemaal.
- Goeden avond.
- Naar ik vernem is hier dus een kwestie van versnellingsmachines en wel speciaal voor het versnellen van electronen. Is dat binnen besloten circuit of in het algemeen?
- In het algemeen, niet alleen voor electronen. (juist, en...) Ik denk hierbij aan protonen (Protonen , enz., ja). Een van de moeilijkheden bij versnellingsmachines is om de geladen deeltjes uit de machine te halen. Hiervoor is een geheel nieuw principe uitgedacht, dat nog niet zo erg veel is toegepast. Het heet : Pylor and generator-system(?) Zou U daarvan de mérites nader kunnen toelichten?

- Dat is me tamelijk moeilijk. De eerste spreker had U waarschijnlijk daarover beter te woord kunnen staan dan ik. Maar die is helaas op het ogenblik al niet meer bereikbaar, waar hij elders op het ogenblik een spreektaak vervult. Ik meen, dat de kwestie bij de Feedor and Regenerator-methode(?) uit wordt gegaan van het proces, dat men de binnenkomende krachten binnen het circuit terugvoert en daardoor een zodanige versnelling verkrijgt, dat het resultaat makkelijker naar buiten kan worden af(?) - genomen. Maar veel meer weet ik daarover helaas niet en ik durf het zeer zeker niet op zijn mérites te beoordelen. Het spijt me dus, dat ik hier deze vraag á onafgedaan terzijde moet doen leggen, maar ...

+ Bij deze machines heeft men ook vacuum nodig, hoog-vacuum wel te verstaan. En liefst zo hoog, als maar mogelijk is. (Ja, dat begrijp ik). Een der moeilijkheden is dit steeds de meting van dat vacuum. Wat denkt U, dat daar de beste methode voor zal zijn?

- Meting van vacuum Ja ... ik zou zeggen: de meting van vacuum kan het beste gebeuren door een gerichte electronenstroom tussen twee electrodën. Hierdoor is nl. wel een verschil in weerstand a.h.w. een afleiding te zien, en daardoor zou mij lijken, dat men ~~het~~ een (niet geheel verstaanbaar)

behoorlijk meetinstrument het vacuum vast zou kunnen leggen, terwijl men niet gebonden zal zijn aan apparatuur, die te kwetsbaar is. Ik weet natuurlijk niet of dit mogelijk is. Technisch.

+ Het is technisch zeer goed mogelijk.

- Dan lijkt het me wel de meest perfecte methode.

+ Maar op een ander probleem, dat daarbij te pas komt - het wordt ook technisch inderdaad uitgevoerd - dat moet ik er nog even bij zeggen - een andere moeilijkheid is, dat bij vacuum-systeem altijd moeilijk lekken kan vinden. Daar, zijn natuurlijk ook wel enkele methoden voor ontwikkeld. Welke acht U de beste

- Ja, als ik een vacuum in stand moet houden en een lek zegelen, dan lijkt mij de enige mogelijkheid om het geheel te omgeven met een vloeistof, een, (onverstaanbaar, het lijkt op ...merkende) vloeistof. Maar dan moet ik tijdelijk dus gedurende het zoeken naar het lek en het inbrengen van de vloeistof in de omringende laag, moet ik wel degelijk rekening houden met het feit, dat ik geen activiteiten binnen het vacuum kan hebben van hoogspannings-gevaarheid, enz. Ik verkrijg dan welvermindering van vacuum. Maar dat lek zal m.i. niet veel groter zijn dan wanneer daar lucht of gas binnentoe stroomt. En op deze wijze zal men, meen ik, aan destroming, spanning dus, de stroming ontstaan in de vloeistof een betrekkelijk eenvoudige plaatsbepaling op ... kunnen doen plaats vinden; aannemende, dat het lek voldoende is om vloeistof door te laten en ik een vloeistof kan krijgen van voldoende fijne samengesteldheid om inderdaad door elk lek, dat niet door mijn pompsysteem, of wat ik dan ook gebruik, onmiddellijk gecompenseerd kan worden, niet waar, om te vinden.(?). Het lijkt mij zo, hoor. Ik weet ook al weer niet, of dat technisch een uitvoerbaarheid is.

+ Het is technisch niet uitvoerbaar

+ Nee, dat kan natuurlijk.

+ Daarvoor zijn de lekken veel te klein. Ik denk hierbij aan lekken van de orde van 10 lésec. Kent U de eenheid lésecy (?)

- Ik heb er zo flauw wel iets van gehoord. Dus dat wel zeggen zo ongeveer y van 1/10 van een speldpunt, hè?

+ Het is wel heel klein.

- Het is wel heel klein, ja. En een dergelijk lek zou U dus nog wel willen vinden?

+ Ja, nog kleiner zelfs.

- Ja. Maar zou ik ook geen methode op weten op het ogenblik. En ik ben helaas ook niet in staat om specialisten te bereiken, want anders zou ik mij op het ogenblik niet hier bevinden, maar ongetwijfeld iemand, die ter zake beter kundig is. Dus ... het spijt me al weer. Maar ik kan hier geen verantwoord advies geven, wanneer ik daar zelve niet terzake kundig ben. Het zijn uit de aard der zaak problemen, die zich sedert mijn tijd pas ontwikkeld hebben in de wereld, zodat ik ook niet op oude kennis terug kan grijpen. (Ja). Het is jammer. (dank UO. Ik kan er niets aan doen.

+ Dat vind ik ook juist zo'n vraagstuk. Hoe kan er teruggegrepen worden naar vroegere wetenschap? Want zo even werd er ook gezegd: ik zelf, ik moet even nadenken.

- Dat even nadenken, dat betekent eigenlijk, een aftasten van het totaal der gedachten.

+ Van de aanwezigen?

- Van de aanwezigen. En niet alleen van de stoffelijk aanwezigen.

+ O, niet alleen van de stoffelijk aanwezigen.

- Niet alleen. Maar wel: ook van de stoffelijk aanwezigen.

+ En het terug-grijpen naar de vroegere wetenschap, die de mens heeft opgedaan op deze aarde?

- Wel, al datgene, dat - laten we zeggen - emotioneel met onze persoon-

lijkheid verknoopt is, ook aan wetenschap, blijft voor ons geestelijk behouden na de overgang. Het blijft dus een deel van ons zijn. Wanneer iets emotioneel deel uitmaakt van onze persoonlijkheid en dus ook van ons streven, dan houdt dit verder in, dat in onze wereld meestal een richting wordt ingeslagen van onderzoek, van leven, die dezelfde aspecten ons vanuit geestelijk standpunt belicht. Is dat duidelijk? ... Zijn er nog meer vragen te stellen?

+ Ja, ik heb nog een vraag. In het oude Egypte bestond het teken Tau. Dat is het symbolische teken voor geestelijkheid (of geestelijke mensen?). Waar komt het eigenlijk vandaan?

- Dat komt oorspronkelijk uit Achter-Indië. Het is een ... eigenlijk ... Tau is anchus; dat is precies hetzelfde bijna. Een anch-teken en een tau kunnen worden gezien als een kruis, met een ellips of een cirkel i.p.v. de bovenste balk. Het geeft aan een sleutel. En oorspronkelijk werd het vervaardigd in de gedaante van "sleutel". Maar later werd er aan een symboliek toegekend en deze bestond reeds ongeveer een 8 à 9 duizend jaar geleden. De symboliek er van is het volgende: Het gesloten circuit van de bovenste cirkel of ellips geeft aan: de oneindigheid; terwijl de lange pool, die naar beneden gaat, aangeeft: de ontwikkeling uit het niet; terwijl de twee armen, die terzijde uitsteken aangeven: het bereikte peil van bewustzijn, waardoor het ik grenst aan de oneindigheid, maar er nog geen bewust deel van uitmaakt. Is dat voldoende?

+ Ja. Wat is dan dezelfde vorm in de triple-tau.

- Triple-tau ziet er uit als ... vertelt U eens? Hoe schrijft U dat teken?

+ Dat schrijf ik als driemaal t, aan elkaar (onverstaanbaar).

- En wat geeft U daarmee dus aan?

+ Ten eerste: de geestelijkheid; en de twee punten (onverstaanbaar)

- U geeft hiernede aan met triple-tau - anders dan met tau-teken zelf - dat de elementen van materie, bewustzijn en levenskracht hetzelfde peil bereikt moeten hebben, voordat een volmaking en ~~volledige~~ voleinding mogelijk is. Overigens kunt U deze uitsetzungen ook zelfs vinden nog in het oude Sanskriet. Toen waren ze ook bekend. Ik kan me voorstellen, dat sommigen onder U meer voor triple-sec dan voor triple-tau voelen.

+ Daar zijn we op ingesteld dus.

- Het is een kwestie van instelling, inderdaad.

+ Zijn er nog meer uitleggingen voor tau? Of is dit de enige, of is het ...

- M.i. de enig juiste. Er zijn er nog een stuk of tien andere. Vraagt U niet van me, dat ik die ook ga reciteren; ik ben het er niet mee eens. Wanneer U door Uw vragen heen bent

+ Ik heb nog één vraag.

- Gaat Uw gang.

+ Hoe zit het met het geheugen. Na de stoffelijke dood, is dan het geheugen volmaakt of even onvolmaakt als dat het is tijdens het leven?

- Mechanisch gezien is het geheugen stoffelijk volmakter dan geestelijk. Geestelijk wordt nl. alleen datgene vastgelegd, wat een definitieve invloed heeft op de levenskracht in de mens. Stoffelijk echter wordt elke indruk vastgelegd in het bewustzijn, totdat te zwakke indrukken worden overvleugeld of gedeeltelijk geëlimineerd door soortgelijke indrukken van latere datum. Dit laatst alleen, wanneer het herinneringscentrum volledig vol in gebruik is. ~~Er~~ In de geest daarentegen bestaat een onbepaalde mogelijkheid tot vasthouden van herinneringen, terwijl daarentegen vele stoffelijke herinneringen slechts ten dele of geheel niet door de geest worden opgenomen en behouden. Is dat voldoende? (Ja).

+ Om dat ze waarschijnlijk niet van belang genoeg zijn.

- Omdat zij - zoals U juist uitdrukt - geestelijk gezien niet voldoende van belang zijn. Een groot gedeelte van de herinneringen, die ~~we~~ op deze wereld heeft, zijn alleen noodzakelijk, om U in deze wereld te handhaven. Op het ogenblik, dat U naar onze wereld overgaat, bestaat deze noodzaak niet meer, wordt deze herinnering nutteloos en heeft zij dus voor de geest geen enkele betekenis. Ze had voor die geest slechts in zoverre betekenis, als ze haar een uitdrukkingmogelijkheid in het stoffelijk lichaam verschaftte.

+ Mag ik hierover nog een vraag stellen? Is een gedachte stoffelijk of geestelijk?

- Een gedachte is stoffelijk, wanneer zij gebaseerd is op: a. uitwendige prikkel; b. vergelijking met in het ik aanwezige indrukken in de eiwitcellen der hersenen; en c. een zo rationeel realiseren hiervan. Een gedachte is tevens geestelijk, wanneer zij - gebaseerd op al dan niet uiterlijke prikkels in verband met in het ik bestaande waarden - emotionele ~~er~~ ervaringen binnen het ik doet ontstaan, die worden voortgeplant via het totaal van het zenuwstelsel en zo de geest in sterke mate bereiken. In dit geval werkt de geest mede, beïnvloedt de emotie en zal de realisatie van de gedachte binnen het ik als zodanig wederkerig een bepaalde gestalte of richting kunnen geven. Is dat voldoende?

+ Ja. Ik kan mij voorstellen, dat wij dus in dit leven als mens een wisselwer-king hebben tussen een stoffelijk denken of stoffelijke gedachten en geestelijke gedachten. (inderdaad). Hoe is het later, als wij overgegaan zijn, dan mogelijk; dan kunnen wij toch niet meer stoffelijk denken? Dus dan blijft het alleen maar emotioneel?

- Ja, dan blijft het emotioneel, maar op een ander plan. Want geestelijk denken komt overeen met zelf-realisatie n.a.v. geestelijk "spreken". Zet U dat laatste maar tusschen aanhalingstekens. "Geestelijkspreken" bestaat in het uitwisselen van beelden met anderen, waarbij men uit de gedachten van de anderen al die beelden binnen het ik kan opvangen, die in beginsel in dat ik aanwezig zijn, of krachtens in het ik aanwezige ervaring kan worden gecorrigeerd, totdat ze de originele uitgezonden gedachte nabij komt. Op grond hiervan kan de ervaring langzaam maar onophoudelijk in het geestelijk ik worden vergroot, en als zodanig de mogelijkheid van denken, dus afwegen van waarden tegenover elkaar, evenzeer groeien.

+ Mag ik nog wat vragen?

- Gaat uw gang.

+ Ongeveer 7 à 8 maanden geleden is de wereld verblijd, omdat men een serum gevonden had tegen kinderverlamming. Men heeft er zeer veel over in de kranten geschreven en het was opeens verdwenen, zo gauw als het gekomen was. Het was, toen de vinding was gedaan en toen was gebleken niet helemaal juist te zijn. Nu hoort men er niets meer over. Is het nu helemaal van de baan?

- U zult er ongetwijfeld nog veel over horen. Zoals reeds kort na de ophef, hi hierover gemaakt, door ons werd beweerd, is de grote fout van de vervaardigers van Salk-vaccin, dat dit vaccin werd gebracht in een nog niet volledig uit-geexperimenteerde vorm, onder industrieel niet zeer juiste omstandigheden. Sedert heeft men meer geexperimenteerd en wanneer de publicaties nog niet hebben plaats gekregen gevonden, zult U binnenkort publicaties tegemoet kunnen zien, waarin wederom het anti-polio-vaccin van Salk naar voren wordt gebracht als beschermend. Nu niet meer alleen voor alle mensen, maar eerder voor mensen in a. bepaalde leeftijdsgroep; en b. met een zeer beperkte periode van bescherming.

+ Mag ik hierop even doorgaan? Wat verstaat U onder een preventie in een bepaalde leeftijd? Waarom is dat?

- Omdat het Salk-vaccin alleen maar werkt in lichamen, die een bepaalde groei-snelheid hebben en reeds een bepaald weerstandsvermogen hebben verworven. Wanneer de groei ophoudt, is het vaccin minder werkzaam en is de bescherming die er uiteindelijk uit resulteert, waarschijnlijk praktisch nihil. De leeftijd, waarvoor het oorspronkelijk zal worden aangeraden, zal waarschijnlijk liggen tussen de 5 en de 12. 14 jaar. Misschien zelfs beperkt tot periodes.

+ Ik kan mij voorstellen, dat de bio-chemische reactie en stofwisseling van de cel op bepaalde leeftijden een andere factor hebben. Is dat polio-vaccin een levend vaccin?

- Het is officieel dood vaccin. Maar in de praktijk kunnen we zeggen, dat het een zwak levend vaccin is, wat - mits het patientje, dat gevaccineerd wordt - niet te gevaccineerd, ja, facineren is iets anders het patientje dus niet te vermoed is, in dit lichaam door voldoende weerkracht anti-stoffen wekt, die later bij vermoedheid tegen mogelijke aanvallen bescherming bieden. De mogelijkheid voor aanval van de polio-verwekker ligt wel hoofdzakelijk, als ik mij niet vergis, in te grote vermoedheid met de daarmee samengaande verminderde weerstand van het lichaam plus de grote hoeveelheid afvalstoffen en vermoedheidsstoffen in dat lichaam. Dat laatste heb ik niet bijgevoegd voor vrager, maar voor ettelijke der andere aanwezigen. (Dank U wel).

+ Mag ik tenslotte nog een vraag stellen op filosofisch gebied? Men kan zeggen: het is eigenlijk geen filosofische vraag, maar het is wel een belangrijke vraag uit de Oudheid, die gesteld werd door Zeno; en wel een van de beroemde paradoxen van Zeno. Zeno heeft nl. geopperd, dat een hardlopend paard een schildpad nooit in kan halen. Omdat, als het paard enige meters gelopen heeft, de schildpad ook weer iets verder is. En tegen de tijd, dat hij de schildpad ingehaald heeft, is de schildpad weer verder, en zo kun je voortgaan. En het eind van het liedje is, dat het paard de schildpad nooit in kan halen. Natuurlijk is er een fout in deze redenering. Zoudt U mij ook kunnen zeggen, waarin die precies zit?

- Ja, dat kan ik U wel vertellen. Wanneer wij aannemen, dat het paard voortdurend de helft inhaalt, maar ook niet meer dan dat, is het gestelde juist. Maar dit zou betekenen, dat het paard ook steeds langzamer zou gaan lopen, waar de afstand, die het moet afleggen, gedurende een bepaalde tijdseenheid, steeds kleiner wordt. Tot het paard uiteindelijk langzamer zou moeten zijn dan de schildpad. (Ja, dat is juist.) Ja, het is inderdaad juist. Wat va'se logica betreft kan ik U zelfs nog andere aardige paradoxen voorschotelen. Ik zal me daarvan onthouden; U daarvoor in de plaats een ware paradox geven: iets wordt uit niets geboren. Zo is iets niets. Het niets echter is iets, want ware het niet iets, zou uit het niets nooit het iets geboren kunnen zijn. Gaat uw gang. Een aardige puzzle. Filosofisch..... Kunt U er uitkomen?

+ Niet direct.

- Uitstekend. Ik zal proberen het U duidelijk te maken. Dan heeft U tenminste een begin, als U het verder ooit wilt ontcijferen. Wanneer ik zeg "niets", dan betekent niets: het voor mij niet bestaande. Het ledig - vanuit mijn standpunt. In het begin is er ongetwijfeld "niets" vanuit mijn standpunt geweest. Ik weet echter, dat in dit niets "iets" tot stand is gekomen. Het is dus uit het niets voortgekomen. D.w.z., dat ik aan het iets, dat bestaat, en uit het niets voortkomt, kan vaststellen, dat het niets in werkelijkheid iets moet zijn, dat echter buiten mijn bereik ligt, buiten mijn bewustzijn. Want ware dit niets - van mijn standpunt uit - niet iets in werkelijke zin, zo zou er niets kunnen bestaan en zou ikzelve ook dus ook niet aanwezig zijn. Daar heeft U een begin, en als U dit verder logisch volgt, dan kunt U hieruit de gehele bezek schouwing omtrent "zijn" ontwikkelen.

+ Waarbij U uitgaat er van uitgaat, dat er werkelijk zelf-aanwezigheid bestaat - Ik ga uit van het feit - ook weer een Griekse wijsheid - "ik denk, dus ik ben".

+ Ja, inderdaad. Dat was voor Descartes overtuigend.

- Dat is voor mijzelf overtuigend. Inderdaad, Descartes heeft dat naar voren gebracht, maar het is een Griekse wijsheid. Wanneer ik uitga van dit puntje nl. dan kan ik wel zeggen: cosmisch is het mogelijk, dat ik word gedacht, en gedachte wordende, mijzelve denk te zijn. Maar zelfs dan moet ik een gedachte primair stellen. En dus het bestaan van "iets". De gedachte als zodanig is dus een realiteit. Wanneer de gedachte een realiteit is is, dan kan ik, vanuit de gedachte gaande, het bestaan van "iets" als realiteit aannemen. Neem ik "iets" aan en stel ik vast, dat niet alles voor mij kenbaar is en dus voor mij ook ergens een "niets" een ledig optreedt, dan kan ik vanuit het zijnde op de aanwezigheid van waarden in dit ledig besluiten. Een aardig filosofisch probleem voor U.

+ Er is niet iets, dat niets is, hè?

+ Het is dus gelijkblijvend?

- Iets en niets zijn de twee uitdrukkingen, die van ons standpunt gebruiken voor de twee soorten dingen, die wij niet kennen. Wij vinden onszelf iets en wij kennen onszelf niet. Wij vinden God iets, en wij kennen God niet. Wij spreken over het ledig, wat "niets" is in onze ogen, en kennen dat evenmin. Zo zijn iets en niets onderscheidingen, door ons gebruikt, om een door ons aanvaardbaar beeld te stellen van het "zijn", zonder ooit de realiteit van het "zijn" behalve vanuit eigen standpunt, geheel te kunnen benaderen. Ik denk, dat dat wel een aardige knoop voor U is.

+ Maar zo is het toch eigenlijk met de hele schepping. Al het andere wegge-laten, zou je daarmee toch voldoende hebben aan dat ene woord?(?)

- Ja, maar zelfs dat woord moet om te zijn gevormd worden.

+ Dus je komt er nooit uit?

- Je komt er nooit uit.

+ Dat is dus niet nodig, zou ik zeggen.

- Het is geen noodzaak voor ons, omdat wij in onze onwetendheid ons de luxe kunnen permitteren om een axioma als werkhypothese te stellen en vandaaruit een filosofie op te bouwen, die zoveel mogelijk alle ons bekende feiten en toestanden dekt. Hieruit komen wij vanzelf tot een verbetering van de als axioma gestelde waarde en een benadering van de werkelijkheid. Waar we die bereiken, kunnen wij vanuit ons huidige standpunt niet vaststellen. (stilte)

Ik geloof, dat mijn raadsels U het woord in de mond verslagen hebben.

+ Nee, ik kan me niet voorstellen, dat er iets is, dat niets is. Dat kan ik me niet voorstellen.

- Maar kunt U zich dan ook niet voorstellen, dat er niets is, dat iets is?

Yoch is dat een werkelijkheid. Want "iets" is een nauw-omschreven iets, niet waar? Dus nauw - omschreven "iets". "Iets" moet je kunnen bepalen en beperken.

Al wat wij zien, is een fractie van een wordingsgang, die wij niet overzien. Zo is van al hetgeen wij zien als "iets" niets werkelijk een "iets". Overigen is dit een woordenspel, en wat dat betreft zou het eerder thuis koren in een Oud-Griekse stola dan in deze bijeenkomst.

+ Maar mag ik nog deze opmerking maken: U zegt: Als iets "iets" scherp omschreven, dus begrensd is, dan moet buiten die onbegrenzing het "niets" liggen.

- Een ander iets. Want ik kan geen grens vinden tussen iets en niets, alleen tussen iets en iets. (gelach)

+ Mag ik nog even terugkomen op dat gehaagen?

- Inderdaad. Gaat Uw gang.

- Ik meende te hebben vernomen, dat U stelde, dat uiteindelijk datgene bewaard bleef, wat voor de geestelijke vorming noodzakelijk was. (Inderdaad). Maar ik kan me niet goed voorstellen, dat bv. zulke problemen als kernfysica, die we nu vanavond aangehoord hebben, voor de geestelijke vorming en het geestelijk welzijn belangrijk zijn. Hoe zit dat?

- In de eerste plaats is al datgene, wat samenhangt met de onderlinge verhouding tussen stof en geest en hun verschillen, uiteindelijk belangrijk voor de vaststelling voor wat het geestelijk wezen is en waar wat het zichzelf

mag denken te zijn. Als zodanig is alle kennis omtrent de materie nuttig en voor de geest; waar zij een scherpere definitie van eigen wezen mogelijk maakt door de tegenstelling. In de tweede plaats is het - vanuit onze waan misschien dus ons subjectief denken - het onze taak om de wereld te benaderen en met deze wereld datgene te delen, wat wij voor onszelf als noodzaak voelen. Dit houdt in, dat wij een benaderingsmethode moeten vinden, die op de aarde acceptabel is. En dit houdt in, dat velen onzer zich op bepaalde aspecten van het aardse leven toelagen, om hierin een contact te vinden, van waaruit men de wereld benaderen kan op een voor die wereld aanvaardbare wijze. Dit houdt in, dat sommigen onzer aardse politiek en economie bestuderen, anderen psychologie en sommigen zelfs astronomie, enz. Ook kern-physisca behoort daarbij. Er zijn bij ons zelfs zeer knappe natuurkundigen en ingenieurs, die op hun wijze trachten problemen op te lossen, die op aarde nog niet oplosbaar zijn. Alleen mogen wij hierin niets geven aan de wereld, voordat aan bepaalde condities is voldaan. Deze condities kan ik U op het ogenblik niet nader onthullen. Is het voor U nu begrijpelijker? (Ja.) ... (stilte). Vrienden, onze vriend Henri vraagt, of hij vóór het slotwoord een paar woorden tot U mag richten? Kunt U daarmee accoord gaan? (Natuurlijk, graag). In dit geval vraag ik nogmaals Uw clemencie in voor de punten, waarop ik moest falen. Dan geef ik het woord over aan onze overigens zeer gewaardeerde kleine vriend. Goeden avond.

Goeden avond, vrienden.

Na al de zwaarwichtigheid van deze avond plus de heerlijke geestelijke raadserubriek van de laatste 10 minuten, voel ik mij geroepen om het woord te richten tot U in de zin van de lichtere wijze. En wel om op mijn wijze met U te discussieren over het al of niet bewijsbare van sommige punten. Ik vraag U: waarasa stelt U vast, dat een ezels een ezels is? Men kan zeggen: Een ezels is een ezels omdat hij dom is. Dat is dan een bewijs voor mij, dat de meeste ezels niet op 4 benen rondlopen. Ne kunt zeggen: Een ezels is een ezels, omdat hij een bepaalde gestalte heeft, waaronder lange oren. Dan zeg ik op mijn beurt: Er zijn veel wezens, die een dergelijke gestalte hebben en lange of langere oren en toch nog geen ezels zijn. Dus vraag ik: Wat is een ezels? .. Nou, Kom Kun je er niet tegen? ..

+ Het mannetje van een ezelin.

- Een buitengewoon goed antwoord. (gelach). Dat klopt altijd. Want zelfs de menselijke ezels, die een ezelin huwt, is reeds daardoor alleen een ezels. (gelach). Buitengewoon aardig antwoord, hè? Nou, ik heb natuurlijk niet veel tijd, maar ik wil met U nog graag het spelletje van de definities even spelen. Mag dat? Maximaal zullen we zeggen een stuk of vier, vijf onderwerpjes of zo, hè? Korte definities. Waar moet ik een definitie van geven? (kern-reactie). Kern-reactie. Kern-reactie. atonica. komt de mensen wel te na met haar problemen. Ofschoon er in de mens heel vaak kernproblemen zijn, die meer nog naar vernietiging zwemen dan de .. atonica- problemen.

Want ... een mens met haat en woede geladen

Die door zijn vijands bloed wil waden

Is gevaarlijker dan een A- of een H-bom.

Want hij is niet alleen gevaarlijk, maar bovendien nog eens zo stom. Punt.

+ Bêtatron. (Hè?) Bêtatron. (Metatron?). Bêtatron. Hax

- Bêtatron. Hm. Een betatron klinkt bête in mijn oren,

Omdat ik het woord voor het eerst hier moet horen. (gelach)

Maar ik neem aan, toen alle ellende begon,

Was er beslist nog geen bêtatron. (gelach). Goed hè? (gelach). Wed, dat hij

dscht, dat hij me zo kom vangen. (Schattend gelach) Daar moet je een ander voor hebben, hoor. Zoveel tijd heb ik niet, twee heb ik er gehad.

+ Vertelt U eens iets van een clown.

- Een clown? (ja). Een clown is een beroeps-idiot.

Om een clown lachen - zo hoort het - de mensen zich dood.

Omdat de mens er nog niet begripen, dat de clowns hun grappen slijpen

Aan des levens werkelijkheid. De mens lacht het hardst, wanneer hij het meest getrouw door de clown wordt geconterfeit. (Dat is raak.)

+ Zegt U eens iets over licht.

- Licht. Licht is niet donker. Waar donker is, zal 't licht maken.

Zodat, wil men over het licht wat beweren,

Het licht over het algemeen wel wat ontbreekt

waar men het meest over het licht nog spreekt.

Maar het ontbreken van het licht

Dat voor velen betekent een droevig gezicht,

wordt door de jeugd zeer gewaardeerd.

Vandaar dat men daar het licht wel kent, maar vaak het duister eert.

+ Een Hottentotten-tententoonstelling.

- Ah. Zeven en zeventig Hottentotten, Hottentottententen steeds

Zijn tententoonstelling tenten, tenten

Bij Hottentotten modernereeds?

... want de Hottentottententen z'ja nog niet van plexiglas.
 ... legendeel, de Hottentottententen z'ja nog steeds van ... steen, of gras.
 Maar stel je ten toet de Hottentottententen
 Dat tent de Tot zija Hottentot
 En zegt: Kijk naar al die moderne tenten.
 Wat een paskwil. Ik lach me kapot.
 Dit is geen Hottentottententen-architectuur
 En bovendien, de huur is veel te duur.
 Zo komen voor alle huizen steeds problemen
 Voor uwe stenen, of voor de hottentotse lemen.
 Zo worden Hottentottententen tentoongesteld...
 Blijf liever thuis ... en spaar Uw geld.

Nou, en nou nog één quick van mezelf, he?
 Nou, dat is dit: ... He ... waar is je tong? Wie komt daar incens mee op?
 Nou, goed. Laten wij deze keer eens spreken over de mens, he?
 De mens is een wezen, dat loopt op twee benen.
 Hij kan wel eens lachen, maar wil heel vaak ook wenen.
 Hij is mens, omdat hij loopt met problemen,
 die meestal maar het onmogelijke zwemen.
 Hij spreekt van de rede, maar denkt zonder haar.
 Vaardoor is menshou en rede heel vaak in gevaar.
 Maar-ofschoon menig/mens in 'tgevaar overleden -
 Is er op 't ogenblik steeds nog geen reden
 om te zeggen, dat het mensdom ten onder gaat.
 Waar de mens - juist dank zij 't gevaar - thans bestaat.
 Nou, degen die dat oplest, die is net zover als die meneer/ Zeno met zijn
 valse logica. Goeden avond.

Goeden avond, vrienden.

Aan het eind van deze bijeenkomst zullen wij nog een kort ogenblik wat nadenken
 over het onderwerp naar Uw eigen keuze. (Advert, twijfel). Ik hoor Advert?
 Twijfel. Dank U.

T W I J F E L

Is het waar, dat eens een God werd geboren op aard?
 Is het waar? Was de mensheid dit offer wel waard?
 Leef ik zelve, of word ik in 't leven geleid?
 Is 't leven een zegen? Bewustzijn? Of strijd?
 Ik weet het niet.

Soms lijkt mij het leven een zonnige lach,
 en dans ik door 'al levens tuin.
 Dan zie ik een door storm-wolke nacht
 en ligt heel de wereld in puin.
 Wat is de werkelijkheid? Ik weet het niet.

Ik twijfel. Ik zie nu het een, dan het ander,
 en vraag mij af: kan ik het, die verander,
 of is het de werkelijkheid? Ik weet het niet.

Het is een probleem der eeuwigheid.
 Maar d' achtergrond van al mijn peinen,
 mijn dromen, mijn denken, mijn zoeken, mijn doen
 is een gedachte, die kan 'k niet ontkennen:
 gedachte van wonder, onreed'lijk fatsoen.
 'k geloof, dat ik niet ten onder kan gaan.
 Ik geloof, dat ik altijd voort zal bestaan.
 Ik geloof, dat - ofschoon 's levens machten mij honen,
 Ik eens verheven zal tronen
 ergens in andere werkelijkheid.

Ik geloof ook, dat er een mens zal komen,
 of een geest, die mij zover geleidt,
 dat ik dit nieuwe aanvaarden kan.
 Ik geloof, dat de ban wordt gebroken,
 waarin de mens zichzelf heeft gelegd.
 Zodat eens wordt gewroken
 het oordeel, dat - so zegt de Bijbel -
 door God en mens werd aangezegd:
 "Ge zult zwoegen en werken en baren in pijn".
 Ik geloof: dat is waan en geen werkelijk zijn.
 Er komt eens een dag, en er komt eens een geest,
 dat ik opstijgen mag en onbevreesd
 aanschouwen de kern en de werkelijkheid.
 Nu is 't mijn Advent, waar ik wachten moet
 op een geest die mij zover geleidt.

Ik dank U voor Uw aandacht en ik wens U allen een goede avond verder.
 Ik geef U het medium vrij.